

que le défendeur à une action révocatoire est domicilié dans un Etat tiers. En effet, dans le cadre du litige pendant devant le Bundesgerichtshof, Ralph Schmid, un syndic désigné dans une procédure d'insolvabilité ouverte en Allemagne, avait introduit une action révocatoire à l'encontre de Mme Hertel, domicilié en Suisse, en vue de la réintégration dans le patrimoine de la débitrice d'une somme d'argent.

L'action introduite par le syndic avait été rejetée comme étant irrecevable en première et en deuxième instances au motif d'un défaut de compétence internationale des juridictions allemandes. Toutefois, en répondant à la question du Bundesgerichtshof, la Cour a considéré que l'article 3, paragraphe 1, du règlement n° 1346/2000 confère à la juridiction de l'État membre sur le territoire duquel s'est ouverte la procédure d'insolvabilité la compétence pour connaître d'une action révocatoire y compris lorsque le défendeur à une telle action est domicilié dans un État tiers.

Voir également le commentaire d'Arie van Hoe en néerlandais ci-dessus.

K.S. et et O.V.B.

Hof van beroep Gent 25 november 2013

Zaak: 2013/AR/1971

CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMINGEN

Gerechtelijke reorganisatie door collectief akkoord – Homologatie van het reorganisatieplan en rechtsmiddelen

CONTINUITÉ DES ENTREPRISES

Réorganisation judiciaire par accord collectif – Homologation du plan de réorganisation et voies de recours

De homologatie van het reorganisatieplan kan slechts geweigerd worden in geval van niet-naleving van de pleegvormen die door de wet continuïteit ondernemingen worden opgelegd of wegens schending van de openbare orde. Ze kan niet aan enige voorwaarde onderworpen worden die niet in het reorganisatieplan vervat is noch er enige wijziging in aanbrengen (art. 55, § 3 WCO). Het komt de rechter niet toe om naar aanleiding van de homologatie van het reorganisatieplan enige verandering van welke aard ook aan het plan aan te brengen. Voor overdreven formalisme moet evenwel gehoeid worden. Deze bepaling sluit niet uit dat de verzoekende partij (de schuldenaar) zelf een tegenstrijdigheid of zelfs een onjuistheid rechtzet vooraleer gestemd wordt over het reorganisatieplan.

De wetgever heeft het concept van de "onderneming", dat centraal staat in de wet continuïteit ondernemingen, niet doorgetrokken tot (een bijzondere positie van) de schuldvorderingen van verbonden ondernemingen. Met consolidatie is geen rekening gehouden. Alle vennootschappen zijn aparte juridische entiteiten. Zij, en hun

schuldvorderingen, dienen als zodanig behandeld te worden. Gesteld dat een holding en de daaronder ressorterende werkvennootschappen één geheel zouden vormen, dan nog kan de vennootschap die de holding structureert (juridisch vormgeeft) voor zichzelf een procedure tot gerechtelijke reorganisatie starten, zonder dat de werkingsvennootschappen of de aandeelhouders betrokken moeten worden als deel van de onderneming. Dit geldt ook als de holding een pure managementvennootschap is.

De toetsingsbevoegdheid van de rechter is marginaal met betrekking tot de schending door het reorganisatieplan van de openbare orde. Differentiatie is in principe toegelaten. Het is pas als deze ongeoorloofd is, dat er schending van de openbare orde zou kunnen ontstaan. Een onderscheid moet worden gemaakt tussen de weerslag op de *rechten* van (verbonden) schuldeisers, en het *belang* dat (verbonden) schuldeisers hebben bij de realisatie van het reorganisatieplan. In elke procedure van gerechtelijke reorganisatie zijn er schuldeisers die een ander of groter belang hechten aan het welslagen van de reorganisatie. Het argument dat sommige schuldeisers (proportioneel) beter worden van de gerechtelijke reorganisatie omdat dit een weerslag heeft op hun eigen vermogen en hen een fiscaal voordeel oplevert, betreft in wezen niet de weerslag van het plan en de gelijke behandeling van de schuldeisers, maar de hoedanigheid van verbonden onderneming.

De schuldherschikking in het kader van een gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord ontnemt de schuldeisers niet het ongestoorde genot van hun eigendom. Van een onteigening in de zin van artikel 1 EVRM is geen sprake.

Een opvallende chronologie (veroordeling tot betaling van een geldsom, beslag onder derden, gevolg door het verzoek tot een gerechtelijke reorganisatie), die op rechtsmisbruik zou kunnen wijzen, volstaat niet om te besluiten dat het ontlopen van een schuldvordering de enige beweegreden van de schuldenaar was. Het is niet aangetoond dat de schuldenaar het recht om de procedure te openen en een opschorting (en schuldvermindering) te bekomen in wezen of zelfs alleen maar aangewend heeft om de rechten van bepaalde schuldeisers te schenden.

A.V.H.

Hof van beroep Antwerpen 9 januari 2014

Zaak: 2013/AR/2845

CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMINGEN

Gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag – Algemeen – Werking van de wet in de tijd

CONTINUITÉ DES ENTREPRISES

Réorganisation judiciaire par cession d'entreprise – Généralités – Effets de la loi dans le temps

Een nieuwe wet is in de regel niet enkel van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan maar ook op de toekomstige gevolgen van de onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of voortduren onder vigeur van de nieuwe wet.

Bij de beoordeling van een verzoek tot machtiging tot overdracht in het kader van een gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag, moet rekening gehouden worden met de bepalingen van artikel 62 WCO, zoals ingevoerd door de wet van 27 mei 2013, en in werking getreden op 1 augustus 2013. Daaraan wordt geen afbreuk gedaan door de omstandigheid dat de offerte al was gedaan voor 15 juli 2013. Niet de datum van offerte is relevant, maar de datum van verzoek tot machtiging en de beoordeling ervan.

Wanneer blijkt dat de vooropgestelde koopprijs onder de liquidatiewaarde blijft, kan de offerte niet in aanmerking worden genomen (art. 62, derde lid WCO).

Het hof van beroep kan zich in het kader van een hoger beroep tegen de machtiging tot overdracht niet inlaten met de wijze waarop de curatoren (navolgend) de failliete boedel moeten vereffenen, en kan derhalve niet bevelen aan de curatoren over te gaan tot een biedingsprocedure zoals gevorderd door een kandidaat-overnehmer.

A.V.H.

Voorzitter rechtbank van koophandel Brugge afdeling Oostende (raadkamer) 13 december 2013

Voorzitter rechtbank van koophandel Brugge afdeling Oostende (kort geding) 18 december 2013

Kh. Brugge 26 december 2013

Zaak: B/13/00107, C/13/00013 en 20130021

CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMINGEN

Gerechtelijke reorganisatie – Algemene bepalingen – Verbod een dochtermaatschappij te vervreemden – Bevoegdheid van de Belgische rechter ten aanzien van buitenlandse vennootschap

CONTINUITÉ DES ENTREPRISES

Réorganisation judiciaire – Dispositions générales – Interdiction de cession d'une filiale – Compétence du juge belge en présence d'une société de droit étranger

De hierboven vermelde uitspraken kaderen alle in (de periferie van) de procedure tot gerechtelijke reorganisatie van de Electrawinds-groep, en worden om die reden samen weergegeven.

Op verzoekschrift, om redenen van volstrekte noodzakelijkheid (art. 584 Ger.W.), vorderden de verzoekers, allen titularis van één of meerdere (achtergestelde) schuldvorderingen, dat aan de schuldenaar het verbod zou worden opgelegd om over te gaan tot om het even welke verkoop van activa en/of activiteiten van de onderneming van de schuldenaar, of haar rechtstreekse of onrechtstreekse dochtervennootschappen, waaronder, en in het bijzonder, haar participatie in een welbepaalde dochtervennootschap. Verzoekers voerden hierbij aan dat (de stabiliteit van de cashflow van) deze dochtervennootschap (het "kroonjuweel") essentieel was voor het voortbestaan van de groep. Een verkoop onder een dergelijke tijdsdruk zou bovendien een suboptimaal resultaat opleveren. Bij beschikking van 13 december 2013 werd de schuldenaar het verbod opgelegd om tot een dergelijke verkoop over te gaan, onder verbeurte van een aanzienlijke dwangsom. Deze maatregel kwam te vervallen zo de verzoekers zouden nalaten om de schuldenaar te dagvaarden voor de bijzondere zitting van de voorzitter van de rechtbank van koophandel van 17 december 2013, teneinde tot een tegensprekelijk debat te komen over de gevorderde maatregel.

In de daaropvolgende beschikking van 18 december 2013 trekt de voorzitter, zetelend in kort geding, de beschikking van 13 december 2013 in. Uit het tegensprekelijk debat blijkt immers *prima facie* dat de vooropgestelde verkoop kadert in de continuïteit van de schuldenaar. *Prima facie* worden ook geen fouten of kennelijke kwade trouw aangetoond in hoofde van de raad van bestuur van de schuldenaar. Hierbij mag niet uit het oog worden verloren dat de schuldenaar in feite een holding is, en dat het tot het wezen van een holding behoort om participaties in andere ondernemingen te nemen, deze te beheren, en te gepasten tijde te verhandelen. *Prima facie* begaat de raad van bestuur van de schuldenaar geen fout door, zelf belangrijke, zoniet de belangrijkste onderdelen van haar activa te verkopen, als daarmee de continuïteit van de onderneming of van haar activiteiten verzekerd wordt.

Het vonnis van 26 december 2013 handelde, tot slot, over het verzoekschrift tot gerechtelijke reorganisatie van de Luxemburgse holding (de gelijklopende procedure m.b.t. de Belgische dochtervennootschap wordt hierbij buiten beschouwing gelaten).

Inzake de bevoegdheid van de Belgische rechter, oordeelt de rechtbank dat hoewel verzoekster een vennootschap naar Luxemburgs recht is, het niet ernstig betwist kan worden dat haar COMI in België, meer bepaald in Oostende, gelegen is. De maatschappelijke zetel in het Groothertogdom Luxemburg is niets meer dan een brievenbus. De raad van bestuur is, op één bestuurder na, volledig Belgisch, de vergaderingen van de raad van bestuur worden sedert geruime tijd in België gehouden,